

Той патрикувалъ 15—18 години, и на живота му още ся призѣло Търново отъ Турци-ты, кои-то го испѣдили отъ тамошнѣ-тѣ катедралнѣ Патриаршескѣ черковѣ, коѣ-то обрнѣхъ на джаміѣ. Евтимій си прѣмѣстилъ тогава прѣстола въ черковѣ-тѣ на 12 Апостолы, нѣ и отъ тамъ слѣдъ малко врѣмя заедно съ повече-то отъ митрополиты-ты му и по-първы-ты Търновскы гражданы го испѣдили, и испратихъ на заточеніе въ Македоніѣ, дѣто и измрѣхъ.

Като ся прогони и тоя патриархъ, умрѣ и Търновска-та Патриаршія. И тамъ Гърци-ти ся намѣстихъ вредомъ изъ митрополіиты ѣ, и ѣ подчинихъ на патриарха-та си.

§. 70. Смѣтнѣ въ Българскѣ-тѣ черковѣ отъ основаніе-то ѣ до изгубваніе-то на самостоятелность-тѣ ѣ. Ересъ на Богомилы-ты и Манихеи-ты.

Българска-та черкова още отъ като ся основа, ся засмѣщава отъ свои-ты неприятели, та че чякъ дордѣ си изгуби самостоятелность-тѣ не останѣ на мира. Първо-то смѣщеніе и гоненіе, кое-то истърпѣ, бѣше отъ странѣ-тѣ на царскы-ты боляры, туку щомъ ся появи още въ лице-то на царъ Бориса и челядь-тѣ му. Царь-тѣ ся покрѣсти и издаде заповѣдъ, да ся крышава и народъ-тѣ, отъ кой-то мнозина вече ся бѣхъ покрѣстили. Нѣ боляріе-ти възбунтувахъ непокрѣстены-ты отъ него отгорѣ му, за да го убійтъ и си изберѣтъ другъ на мѣсто-то му пакъ язычникъ царъ, че покрѣстеный ужъ имъ давалъ нѣкакъвъ законъ лошъ. Тогава Борисъ съ чюдеснѣ силѣ смирилъ тоя бунтъ, като избилъ нѣсамо бояры-ты, нѣ и жены-ты и дѣца-та имъ, и възстановилъ пакъ тишинѣ-тѣ, а христианство-то тихо ся распространило вредомъ изъ Българіѣ дѣто българска-та черкова си хванѣла първы-ты корени. Послѣ тя ся смѣтила до нѣйдѣ пакъ съ въцаряваніе-то на сына му Владимира, кой-то искаше да направи народъ-тѣ пакъ идолопоклонници, нѣ баща му, кой-то ся бѣше дрыпнѣлъ въ единъ монастырь, бѣше още живъ, та запрѣварилъ зло-то, като го свалилъ отъ прѣстола, и му извадилъ за наказаніе очи-ты, а на мѣсто-то възскачилъ на царскыя си прѣстолъ по-малкыя свой сынъ Симеона, кой-то вече истребилъ защитници-ты на идолопоклонство-то и гонители-ты на черковѣ-тѣ до шюшъ. Дордѣ царувалъ той, нѣсамо черкова-та ами и Българско-то царство были много честиты. Послѣ, съ въцаряваніе-то на негова сынъ Петра, при кого-то ся припознала самостоятелность-та на Българскѣ-тѣ черковѣ и отъ Гърци-ты, въ Българіѣ имало прѣпирни за незаконно-то му възлизаніе на прѣ-